

ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟ

ΙΕΡΕΥΣ

Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νυν, και αεί, και εις τούς αιώνας των αιώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Αμήν.

ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα σοι ο Θεός ημών, δόξα σοι.

Βασιλεύ ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της αληθείας ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών ο θησαυρός των αγαθών και ζωής χορηγός, ελθέ και σκύνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον αγαθέ, τας ψυχάς ημών. Αμήν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ

Άγιος ο Θεός, Άγιος ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς. [3]

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς. Κύριε, ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών. Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν. Άγιε, επίσκεψαι και ίασαι τας ασθενείας ημών, ένεκεν του ονόματος σου.

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομα σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημα σου, ως εν ουρανώ, και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερα, και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών, και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σου εστιν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός, και του Υιού, και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Αμήν.

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ τω βασιλεί ημών Θεώ.

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ Χριστώ τω βασιλεί και Θεώ ημών.

ΨΑΛΜΟΣ 4

Εν τω επικαλείσθαι με εισήκουσας μου, ο Θεός της δικαιοσύνης μου, εν θλίψει επλάτυνας με. Οικτείρησόν με, και εισάκουσον της προσευχής μου. Υιοί ανθρώπων, έως πότε βαρυκάριοι; ίνα τι αγαπάτε ματαιότητα, και ζητείτε ψεύδος; Και γνώτε, ότι εθαυμάστωσε Κύριος τον όσιον αυτού, Κύριος εισακούσεταιί μου, εν τω κεκραγένοι με προς αυτόν. Οργίζεσθε, και μη αμαρτάνετε, α λέγετε εν ταις καρδίαις υμών, επί ταις κοίταις υμών κατανύγητε. Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, και ελπίζατε επί Κύριον. Πολλοί λέγουσι· Τις δείξει ημίν τα αγαθά; Εσημειώθη επ' ημάς το φώς του προσώπου σου, Κύριε, έδωκας ευφροσύνην εις την καρδίαν μου, Από καρπού σίτου, οίνου και ελαίου αυτών επληθύνθησαν. Εν ειρήνη επί το αυτό κοιμηθήσομαι, και υπνώσω, Ότι συ, Κύριε, κατά μόνας επ' ελπίδι κατώκισας με.

ΨΑΛΜΟΣ 6

Κύριε, μη τω θυμώ σου ελέγξης με, μηδέ τη οργή σου παιδεύσης με. Ελέησόν με, Κύριε, ότι ασθενής ειμι ίασαι με, Κύριε, ότι εταράχθη τα οστά μου, και η ψυχή μου εταράχθη σφόδρα, και συ, Κύριε, έως πότε; Επίστρεψον, Κύριε, ρύσαι την ψυχήν μου, σώσόν με ένεκεν του ελέους σου. Ότι ουκ έστιν εν τω θανάτω ο μνημονεύων σου, εν δε τω άδη τις εξομολογήσεταιί σοι; Εκοπίασα εν τω στεναγμώ μου, λούσω καθ' εκάστην νύκτα την κλίνην μου, ενδάκρυσί μου την στρωμνήν μου βρέξω. Εταράχθη από θυμού ο οφθαλμός μου, επαλαιώθην εν πάσι τοις εχθροίς μου. Απόστητε απ' εμού πάντες οι εργαζόμενοι την ανομίαν, ότι εισήκουσε Κύριος της φωνής του κλαυθμού μου, Έκουσε Κύριος της δεήσεώς μου, Κύριος την προσευχήν μου προσεδέξατο. Αισχυνθείησαν και ταραχθείησαν πάντες οι εχθροί μου, αποστραφείησαν και καταισχυνθείησαν σφόδρα δια τάχους.

ΨΑΛΜΟΣ 12

Έως πότε, Κύριε, επιλήση μου εις τέλος; έως πότε αποστρέφεις το πρόσωπόν σου απ' εμού; Έως τίνος θήσομαι βουλάς εν ψυχή μου, οδύνας εν καρδία μου, ημέρας και νυκτός; Έως πότε υψωθήσεται ο εχθρός μου επ' εμέ; Επίβλεψον, εισάκουσόν μου, Κύριε, ο Θεός μου. Φώτισον τοθς οφθαλμούς μου, μήποτε υπνώσω εις θάνατον, μήποτε είπη ο εχθρός μου· Έσχυσα προς αυτόν. Οι θλίβοντές με αγαλλιάσονται, εάν σαλευθώ, εγώ δε, επί τω ελέει σου ήλπισα. Αγαλλιάσεται η καρδία μου επί τω σωτηρίω σου, άσω τω Κυρίω τω ευεργετήσαντί με, και ψαλώ τω ονόματι Κυρίου του Υψίστου. Έπίβλεψον, εισάκουσόν μου, Κύριε, ο Θεός μου. Φώτισον τους οφθαλμούς μου, μήποτε υπνώσω εις θάνατον, μήποτε είπη ο εχθρός μου, Έσχυσα προς αυτόν.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Αλληλουΐα, Αλληλουΐα, Αλληλουΐα, δόξα σοι ο Θεός, (3)

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

ΨΑΛΜΟΣ 24

Προς σε, Κύριε, ήρα την ψυχήν μου, ο Θεός μου, επί σοι πέποιθα, μη καταισχυνθείην εις τον αιώνα. Μηδέ καταγελασάτωσάν με οι εχθροί μου, και γαρ πάντες οι υπομένοντές σε, ου μη καταισχυνθώσιν. Αισχυνθήτωσαν οι ανομούντες διακενής, Τας οδούς σου, Κύριε, γνώρισον μοι, και τας τρίβους σου δίδαξόν με.

Οδηγήσόν με επί την αλήθειάν σου, και δίδαξόν με, ότι συ ει ο Θεός ο σωτήρ μου, και σε υπέμεινα όλην την ημέραν. Μνήσθητι των οικτιρμών σου, Κύριε, και τα ελέη σου, ότι από του αιώνός εισιν. Αμαρτίας νεότητός μου και αγνοίας μου μη μνησθής. Κατά το έλεός σου μνήσθητί μου συ, ένεκεν της χρηστότητός σου, Κύριε, Χρηστός και ευθύς ο Κύριος, δια τούτο νομοθετήσει αμαρτάνοντας εν οδώ. Οδηγήσει πραείς εν κρίσει, διδάξει πραείς οδούς αυτού. Πάσαι αι οδοί Κυρίου έλεος, και αλήθεια τοις εκζητούσι την διαθήκην αυτού, και τα μαρτύρια αυτού. Ένεκεν του ονόματός σου, Κύριε, και ιλάσθητι τη αμαρτία μου, πολλή γαρ εστι. Τις εστιν άνθρωπος ο φοβούμενος τον Κύριον; νομοθετήσει αυτό εν οδώ η ηρετίσατο. Η ψυχή αυτού εν αγαθοίς αυλισθήσεται, και το σπέρμα αυτού κληρονομήσει γην. Κραταίωμα Κύριος των φοβουμένων αυτόν, και η διαθήκη αυτού δηλώσει αυτοίς. Οι οφθαλμοί μου δια παντός προς τον Κύριον, ότι αυτός εκσπάσει εκ παγίδος τους πόδας μου. Επίβλεψον επ' εμέ, και ελέησόν με, ότι μονογενής και πτωχός ειμι εγώ, Αι θλίψεις της καρδιάς μου επληθύνθησαν, εκ των αναγκών μου εξάγαγέ με. Ίδε την ταπεινώσίν μου, και τον κόπον μου, και άφες πάσας τας αμαρτίας μου, Ίδε τους εχθρούς μου, ότι επληθύνθησαν, και μίσος άδικον εμίσησάν με. Φύλαξον την ψυχήν μου, και ρύσαί με, μη καταισχνυθείην ότι ήλπισα επί σε. Άκακοι και ευθείς εκολλώντό μοι, ότι υπέμεινά σε, Κύριε. Λύτρωσαι, ο Θεός, τον Ισραήλ εκ πασών των θλίψεων αυτού.

ΨΑΛΜΟΣ Α' (30)

Επί σοί, Κύριε, ήλπισα, μη καταισχνυθείην εις τον αιώνα, εν τη δικαιοσύνη σου ρύσαί με, και εξελού με. Κλίνον προς με το ους σου, τάχυνον του εξελέσθαι με. Γενού μοι εις Θεόν υπερασπιστήν, και εις οίκον καταφυγής του σώσαι με. Ότι κραταίωμά μου, και καταφυγή μου ει συ, και ένεκεν του ονόματός σου οδηγήσεις με, και διαθρέψεις με. Εξάξεις με εκ παγίδος ταύτης, ης έκρυψάν μοι, ότι συ ει ο υπερασπιστής μου, Κύριε. Εις χείράς σου Παραθήσομαι το πνεύμά μου, ελυτρώσω με, Κύριε, ο Θεός της αληθείας. Εμίσησας τους διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενής. Εγώ δε επί τω Κυρίω ήλπισα, αγαλλιάσομαι και ευφρανθήσομαι επί τω ελέει σου. Ότι επείδες επί την ταπεινώσίν μου, έσωσας εκ των αναγκών την ψυχήν μου. Και ου συνέκλεισάς με εις χείρας εχθρών, έστησας εν ευρυχώρω τους πόδας μου. Ελέησον με, Κύριε, ότι θλίβομαι, εταράχθη εν θυμώ ο οφθαλμός μου, η ψυχή μου, και η γαστήρ μου. Ότι εξέλιπεν εν οδύνη η ζωή μου, και τα έτη μου εν στεναγμοίς. Ησθένησεν εν πτωχεία η ισχύς μου, και τα όστά μου εταράχθησαν, Παρά πάντας τους εχθρούς μου εγενήθην όνειδος, και τοις γείτοσί μου σφόδρα, και φόβος τοις γνωστοίς μου. Οι θεωρούντες με εξω έφυγον απ' εμού, επελήσθην ωσει νεκρός από καρδιάς. Εγενήθην ωσει σκεύος απολωλός, ότι ήκουσα ψόγον πολλών παροικούντων κυκλόθεν, Εν τω επισυναχθήναι αυτούς άμα επ' εμέ, του λαβείν την ψυχήν μου εβουλεύσαντο. Εγώ δε επί σοι, Κύριε, ήλπισα, είπα: Συ ει ο Θεός μου εν ταις χερσί σου οι κλήροι μου. Ρύσαι με εκ χειρός εχθρών μου, και εκ των καταδιωκόντων με. Επίφανον το πρόσωπόν σου επί τον δούλον σου, σώσον με εν τω ελέει σου Κύριε, μη καταισχνυθείην, ότι επεκαλεσάμην σε. Αισχνυθείησαν ασεβείς, και καταχθείησαν εις άδου. Άλαλα γενηθήτω τα χείλη τα δόλια, τα λαλούντα κατά του δικαίου ανομίαν, εν υπερηφανία και εξουδενώσει, Ως πολύ το πλήθος της χρηστότητός σου, Κύριε, ης έκρυψας τοις φοβουμένοις σε. Εξειργάσω τοις ελπίζουσιν επί σε εναντίον των υιών των ανθρώπων. Κατακρύψεις αυτούς εν αποκρύφω του προσώπου σου, από ταραχής ανθρώπων. Σκεπάσεις αυτούς εν σκηνή από αντιλογίας γλωσσών. Ευλογητός Κύριος, οτι εθαυμάστωσε το έλεος αυτού εν πόλει περιοχής. Εγώ δε είπα εν τη εκστάσει μου, Απέρριμμα από προσώπου των

οφθαλμών σου. Δια τούτο εισήκουσας της φωνής της δεήσεώς μου, εν τω κεκραγέναι με προς σε. Αγαπήσατε τον Κύριον πάντες οι όσοι αυτού ότι αληθείας εκζητεί Κύριος, καί ανταποδίδωσι τοις περισσώς ποιούσιν υπερηφανίαν, Ανδρίζεσθε, και κραταιούσθω η καρδία υμών, πάντες οι ελπίζοντες επί Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ 90

Ο κατοικών εν βοήθεια του Υψίστου, εν σκέπη του Θεού του ουρανού αυλισθήσεται. Ερεί τω Κυρίω, Αντιλήπτωρ μου ει, και καταφυγή μου, ο Θεός μου, και ελπιά επ' αυτόν. Ότι αυτός ρύσεται σε εκ παγίδος θηρευτών, και από λόγου ταραχώδους. Εν τοις μεταφρένοις αυτού επισκιάσει σοι, και υπό τας πτέρυγας αυτού ελπείς, όπω κυκλώσει σε η αλήθεια αυτού. Ου φοβηθήση από φόβου νυκτερινού, από βέλους πετομένου ημέρας. Από πράγματος εν σκότει διαπορευομένου, από συμπτώματος και δαιμονίου μεσημβρινού. Πεσειται εκ τού κλίτους σου χιλιάς, και μυριάς εκ δεξιών σου, προς σε δε ουκ εγγιεί. Πλήν τοις οφθαλμοίς σου κατανοήσεις, και ανταπόδοσιν αμαρτωλών όψει. Ότι συ, Κύριε, η ελπίς μου, τον Ύψιστον έθου καταφυγήν σου. Ου προσελεύσεται προς σε κακά, και μάστιξ ουκ εγγιεί εν τω σκηνώματί σου. Ότι τοις Αγγέλοις αυτού εντελείται περί σου, του διαφυλάξαι σε εν πάσαις ταις οδοίς σου. Επί χειρών αρούσι σε, μήποτε προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου. Επί ασπίδα και βασιλίσκον επιβήσει, και καταπατήσεις λέοντα και δράκοντα, Ότι επ' εμέ ήλπισε, και ρύσομαι αυτόν, σκεπάσω αυτόν, ότι έγνω το όνομά μου. Κεκράζεται προς με, και εισακούσομαι αυτού, μετ' αυτού ειμί εν θλίψει, εξελούμαι αυτόν, και δοξάσω αυτόν. Μακρότητα ημερών εμπλήσω αυτόν, και δείξω αυτό το σωτήριο μου

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Αλληλουϊα, Αλληλουϊα, Αλληλουϊα, δόξα σοι ο Θεός, (3)

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Είτα τους εφεξής Στίχους, χύμα και άνευ μέλους, ει έστιν εκτός της μεγάλης Τεσσαρακοστής, εν ταύτη δε ψάλλομεν αυτούς εξ εκατέρων των Χορών, αργώς και μεγάλη τη φωνή.

*Άρχεται δε ο πρώτος Χορός ούτω, εις
Έχον πλ. β'*

Μεθ' ημών ο Θεός, γνώτε έθνη και ηττάσθε.

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Επακούσατε έως εσχάτου της γης,

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Ισχυρότεες ηττάσθε.

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Σαν γαρ πάλιν ισχύσητε, και πάλιν ηττηθήσεσθε.

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Και ην αν βουλήν βουλευήσεσθε, διασκεδάσει Κύριος.

Ότι μεθ' ημών ο Θεός,

Και λόγον, ον εάν λαλήσητε, ου μη εμμείνη εν υμίν,

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Τον δε φόβον υμών ου μη φοβηθώμεν, ουδ' ου μη ταραχθώμεν.
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Κύριον δε τον Θεόν ημών, αυτόν αγιάσωμεν, και αυτός έσται ημίν φόβος.
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Και εάν επ' αυτό πεποιθώς ω, έσται μοι εις αγιασμόν.
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Και πεποιθώς έσομαι επ' αυτό, και σωθήσομαι δι' αυτού.
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Ιδού εγώ και τα παιδιά, α μοι έδωκεν ο Θεός,
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Όλαός ο πορευόμενος εν σκότει, ίδε φως μέγα.
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Οί κατοικούντες εν χώρα, και σκιά θανάτου, φως λάμπει εφ' ημάς.
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Ότι Παιδίον εγεννήθη ημίν, Υιός, και εδόθη ημίν,
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Ου η αρχή εγενήθη επί του ώμου αυτού.
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Και της ειρήνης αυτού ουκ έστιν όριον,
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Και καλείται το όνομα αυτού, Μεγάλης Βουλής Άγγελος.
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Θαυμαστός σύμβουλος.
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Θεός ισχυρός, Εξουσιαστής, Άρχων ειρήνης.
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Πατήρ του μέλλοντος αιώνος.
Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Δόξα...

Και νυν...

Ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Μεθ' ημών ο Θεός, γνώτε έθνη και ηττάσθε, ότι μεθ' ημών ο Θεός.

Και ευθύς ο Αναγνώστης τα παρόντα Τροπάρια (χύμα).

Την ημέραν διελθών, ευχαριστώ σοι, Κύριε, την εσπέραν, αιτούμαι, συν τη νυκτί
αναμάρτητον, παράσχου μοι, Σωτήρ, και σώσόν με,

Δόξα...

Την ημέραν παρελθών, δοξολογώ σε, Δέσποτα, την εσπέραν αιτούμαι, συν τη
νυκτί ασκανδάλιστον, παράσχου μοι, Σωτήρ, και σώσόν με.

Και νυν...

Την ημέραν διαβάς, υμνολογώ σε, Άγιε, την εσπέραν, αιτούμαι, συν τη νυκτι ανεπίβουλον, παράσχου μοι, Σωτήρ, και σώσόν με.

Εἶτα ψάλλουσιν ἑαυτοῖς οἱ δύο Χοροί, εἰς Ἦχον πλ. β'

Η ασώματος φύσις, τα Χερουβεΐμ, ασιγήτοις σε ὕμνοις, δοξολογεῖ.

Εξαπτέρυγα ζῶα, τα Σεραφεΐμ, ταις απαύστοις φωναῖς σε, υπερυψοί.

Των Αγγέλων τε πάσα ἡ στρατιά, τρισαγίοις σε α σμασιν, ευφημεῖ.

Προ γαρ πάντων υπάρχεις, ὁ ὢν Πατήρ, και συνάναρχον ἔχεις, τον σον Υἱόν.

Και ισότιμον φέρων, Πνεύμα ζωής, της Τριάδος δεικνύεις, το αμερές.

Παναγία Παρθένε, Μήτηρ Θεού, οἱ του Λόγου αυτόπται, και υπουργοί,

Προφητῶν και Μαρτύρων, πάντες χοροί, ὡς ἀθάνατον ἔχοντες, την ζωήν.

Υπέρ πάντων πρεσβεύσατε, εκτενώς, ὅτι πάντες υπάρχομεν, εν δεινοῖς.

Ἦνα πλάνης ρυσθέντες, του πονηροῦ, των Αγγέλων βοήσωμεν, την ὁδήν,

ὁ Αναγνώστης, χύμα

Άγιε, Άγιε, Άγιε, Τρισάγιε Κύριε, ελέησον και σώσον ημάς, Αμήν.

Καί ευθύς

Πιστεῶ εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανοῦ και γης, ορατῶν τε πάντων και ἀορατῶν. Και εἰς ἕναν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τον Υἱόν του Θεοῦ τον Μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αἰώνων. Φως εκ φωτός, Θεόν ἀληθινόν εκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' ου τα πάντα ἐγένετο. Τον δι' ημάς τους ἀνθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανῶν και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Ἁγίου και Μαρίας της Παρθένου και ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε υπέρ ημῶν ἐπί Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα. Και ἀναστάντα τη τρίτη ἡμέρα κατὰ τας Γραφάς. Και ἀνελθόντα εἰς τους Ουρανοῦς και καθεζόμενον εκ δεξιῶν του Πατρός. Και πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζώντας και νεκρούς, Ου της βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Και εἰς το Πνεῦμα το Ἅγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός ἐκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υἱῷ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητῶν. Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν και Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Και ζωὴν του μέλλοντος αἰῶνος. Αμήν.

Εἶτα ψάλλουσιν ἑαυτοῖς οἱ δύο Χοροί, εἰς Ἦχον πλ. β'

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε υπέρ ημών των αμαρτωλῶν (3).

Πάσαι αἱ ουράναι Δυνάμεις των ἁγίων Αγγέλων καί Ἀρχαγγέλων, πρεσβεύσατε υπέρ ημών των αμαρτωλῶν (2).

Άγιε Ἰωάννη, Προφήτα και Πρόδρομε, και Βαπτιστά του Κυρίου ημών Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε υπέρ ημών των αμαρτωλῶν (2).

Άγιοι ἑνδοξοὶ Ἀπόστολοι, Προφῆται, και πάντες Ἅγιοι, πρεσβεύσατε υπέρ ημών των αμαρτωλῶν. (2).

Όσοι, θεοφόροι Πατέρες ημών, Ποιμένες, και Διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, πρεσβεύσατε υπέρ ημών των αμαρτωλῶν (2).

Η αἴτητος, και ἀκατάλυτος, και θεία δύναμις του τιμίου και ζωοποιού Σταυροῦ,

μη εγκαταλίπης ημάς τους αμαρτωλούς (2).

Οι Χοροί, εναλλάξ

Ο Θεός, ιλάσθητι ημίν τοις αμαρτωλοίς (3).

ο β' Χορός

Και ελέησον ημάς.

Είτα.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ

Άγιος ο Θεός, Άγιος ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς. [3]

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς. Κύριε, ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών. Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν. Άγιε, επίσκεψαι και ίασαι τας ασθενείας ημών, ένεκεν του ονόματος σου.

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομα σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημα σου, ως εν ουρανώ, και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερα, και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών, και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σου εστιν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός, και του Υιού, και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Αμήν.

Εάν μεν τυχη Εορτή, λέγομεν τα της εορτής Τροπάρια.

Ει δε μη, ημέραν παρ' ημέραν, τα Τροπάρια ταύτα.

Ήχος β'

Φώτισον τους οφθαλμούς μου, Χριστέ ο Θεός, μήποτε υπνώσω εις θάνατον, μήποτε είπη ο εχθρός μου, Ίσχυσα προς αυτόν.

Δόξα...

Αντιλήπτωρ της ψυχής μου, γενού, ο Θεός, ότι μέσον διαβαίνω παγίδων πολλών, ρύσαι με εξ αυτών, και σώσον με, αγαθέ, ως φιάνθρωπος.

Και νυν...

Ότι ουκ έχομεν παρησίαν, διά τά πολλά ημών αμαρτήματα, σύ τόν εκ σου γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε, πολλά γάρ ισχύει δέησις Μητρός, προς ευμένειαν Δεσπότου, μη παρίδης αμαρτωλών ικεσίας η πάνσεμνος, ότι ελεήμων εστί, και σώζειν δυνάμενος, ο και παθείν υπέρ ημών, σαρκί καταδεξάμενος.

Έτερα Τροπάρια, ψαλλόμενα ημέραν παρ' ημέραν

Ήχος πλ. δ'

Των αοράτων εχθρών μου, το άυπνων επίστασαι, Κύριε, και της αθλίας σαρκός μου, το άτονον έγνωσ, ο πλάσας με' διό εις χείράς σου, παραθήσομαι το πνεύμά

μου, Σκέπασόν με πτέρυξι της σης αγαθότητος, μη υπνώσω εις θάνατον, και τους ίνα νοερούς οφθαλμούς μου φώτισον, εν τη τρυφή των θείων λόγων σου, και διεγείρον με εν καιρώ ευθέτω, προς σην δοξολογίαν, ως μόνος αγαθός και φιλόανθρωπος.

Στίχ. **Ε**πίβλεπον επ' εμέ και ελέησόν με, κατά το κρίμα των αγαπόντων το όνομα σου.

Ως φοβερά η κρίσις σου, Κύριε, των Αγγέλων παρισταμένων, των ανθρώπων εισαγομένων, των βίβλων ανεωγμένων, των έργων ερευνημένων, των λογισμών εξεταζομένων, Ποία κρίσις έσται εν εμοί, τω συλληφθέντι εν αμαρτίαις; τις μου την φλόγα κατασβέσει; τις μου το σκότος καταλάμψει; ει μη, συ, Κύριε, ελεήσεις με, ως φιλόανθρωπος;

Δόξα...

Δάκρυά μοι δος, ο Θεός, ως ποτε τη γυναικί τη αμαρτωλώ, και αξίωσόν με βρέχειν τους πόδας σου, τους εμέ εκ της οδού, της πλάνης ελευθέρωσαντας, και μύρον εύωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρόν εν μετανοία μοι κτισθέντα, ίνα ακούσω καγώ της ευκταίας σου φωνής, Η πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εις ειρήνην.

Και νυν...

Την ακαταίσχυντον, Θεοτόκε, ελπίδα σου έχων, σωθήσομαι, την προστασίαν σου κεκτημένος, Πανάχραντε, ου φοβηθήσομαι, καταδιώξω τους εχθρούς μου, και τροπώσομαι αυτούς, μόνην αμπεχόμενος, ως θώρακα, την σκέπην σου, και την παντοδύναμον βοήθειάν σου, καθικετεύων, βοώ σοι Δέσποινα, σώσον με ταις πρεσβείαις σου, και ανάστησόν με εκ ζοφώδους ύπνου, προς σην δοξολογίαν, δυνάμει του εκ σου σαρκωθέντος, Υιού του Θεού.

Κύριε ελέησον μ'

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Την τιμιωτέραν των Χερουβείμ, και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφείμ, την αδιαφθόρω Θεόν Λόγον τεκούσαν, την όντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Δι' ευχών των Αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησον και σώσον ημάς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: **Α**μήν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ευχήν τού Μεγάλου Βασιλείου

Κύριε, Κύριε, ο ρυσάμενος ημάς από παντός βέλους πετομένου ημέρας, ρύσαι ημάς και από παντός πράγματος εν σκότει διαπορευομένου, Πρόσδεξα θυσίαν εσπερινην, τας των χειρών ημών επάρσεις, Καταξίωσον δε ημάς και το νυκτερινόν στάδιον αμέμπτως διελθείν, απειράστους κακών, και λύτρωσαι ημάς από πάσης ταραχής και δειλίας, της εκ του διαβόλου ημίν προσγινομένης, Χάρισαι ταις ψυχαίς ημών κατάνυξιν, και τοις λογισμοίς ημών μέριμναν της εν τη φοβερά και δικαία σου κρίσει εξετάσεως Καθήλωσον εκ του φόβου σου τας

σάρκας ημών, και νέκρωσον τα μέλη ημών τα επί της γης, ίνα και εν τη καθ' ύπνον ησυχία εμφαιδρυνώμεθα τη θεωρία των κριμάτων σου, Απόστησον δε αφ' ημών πάσαν φαντασίαν απρεπή, και επιθυμίαν βλαβεράν, Διανάστησον δε ημάς εν τω καιρώ της προσευχής εστηριγμένους εν τη πίστει, και προκόπτοντας εν τοίς παραγγέλμασί σου, ευδοκία και αγαθότητι τού μονογενούς σου Υιού, μεθ' ου ευλογητός ει, συν τω παναγίω, και αγαθώ, και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν, και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων, Αμήν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ τω βασιλεί ημών Θεώ.

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ Χριστώ τω βασιλεί και Θεώ ημών.

Ν' Ψαλμός

Ελέησον με ο Θεός κατά το μέγα έλεος σου, και κατά το πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειπον το ανόμημα μου. Επί πλείον πλύνον με από τής ανομίας μου και από τής αμαρτίας μου καθάρισον με. Ότι την ανομίαν μου εγώ γινώσκω και η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστι δια παντός. Σοι μόνω ήμαρτον και το πονηρόν ενώπιον σου εποίησα, όπως αν δικαιωθής εν τοις λόγοις σου, και νικήσης εν τω κρίνεσθαι σε. Ιδού γαρ εν ανομίαις συνελήφθην και εν αμαρτίαις εκίσθησε με η μήτηρ μου. Ιδού γαρ αλήθειαν ηγάπησας, τα άδηλα και τα κρύφια της σοφίας σου εδήλωσας μοι. Ραντιείς με υσσώπω και καθαρισθήσομαι, πλυνείς με, και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ακουτιείς με αγαλλίασιν και ευφροσύνην αγαλλιάσονται οστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον το πρόσωπον σου από των αμαρτιών μου, και πάσας τας ανομίας μου εξάλειπον. Καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός, και πνεύμα ευθές εγκαινίσον εν τοις εγκάτοις μου. Μη απορρίψης με από του προσώπου σου και το πνεύμα το Άγιον μη αντανέλης απ' εμού. Απόδος μοι την αγαλλίασιν του σωτηρίου σου και πνεύματι ηγεμονικώ στήριξον με. Διδάξω ανόμους τας οδούς σου και ασεβείς επί σε επιστρέψουσι. Ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός, ο Θεός της σωτηρίας μου αγαλλιάσεται η γλώσσα μου την δικαιοσύνην σου. Κύριε τα χείλη μου ανοίξεις και το στόμα μου αναγγελεί την αίνεσιν σου. Ότι ει ηθέλησας θυσίαν, έδωκα αν, ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις. Θυσία τω Θεώ πνεύμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει. Αγάθυνον, Κύριε, εν τη ευδοκία σου την Σιων, και οικοδομηθήτω τα τείχη Ιερουσαλήμ. Τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, αναφοράν και ολοκαυτώματα. Τότε ανοίσουσιν επί το θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ' (101)

Κύριε, εισάκουσον της προσευχής μου, και η κραυγή μου προς σε ελθέτω. Μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου απ' εμού, εν η αν ημέρα, θλίβωμαι, κλίνον προς με το ους σου. Εν η αν ημέρα επικαλέσωμαί σε, ταχύ επάκουσόν μου, Ότι εξέλιπον ωσει καπνός αι ημέραι μου, και τα όστά μου ωσει φρύγιον συνεφρύγησαν. Επλήγην ωσει χόρτος, και εξηράνθη η καρδιά μου, ότι επελαθόμην του φαγείν τον άρτον μου, Από φωνής του στεναγμού μου εκολλήθη το όστούν μου τη σαρκί μου, Ωμοιώθην πελεκάνι ερημικώ, εγενήθην ωσει νυκτικόραξ εν οικοπέδω. Ηγρύπνησα, και εγενόμην ως στρουθίον μονάζον επί δώματος. Όλην την ημέραν ωνειδίζόν με οι εχθροί μου, και οι επαινούντές με κατ' εμού ώμνυον. Ότι σποδόν ωσει άρτον έφαγον, και το πόμα μου μετά κλαυθμού εκίρνων. Από προσώπου της

ὀργῆς σου και του θυμού σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με. Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλίθησαν, καγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην. Σὺ δε, Κύριε, εἰς τον αἰῶνα μένεις, και το μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν και γενεάν. Σὺ αναστάς οἰκτειρήσεις την Σιών, ὅτι καιρός του οἰκτειρήσαι αὐτήν, ὅτι ἤκει καιρός. Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δούλοι σου τους λίθους αὐτῆς, και τον χουν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι. Και φοβηθήσονται τα ἔθνη το ὄνομά σου, Κύριε, και πάντες οἱ βασιλεῖς της γῆς την δόξαν σου. Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος την Σιών, και οφθήσεται εν τη δόξη αὐτοῦ. Ἐπέβλεψεν ἐπὶ την προσευχήν των ταπεινῶν, και ουκ ἐξουδένωσε την δέησιν αὐτῶν. Γραφήτω αὐτή εἰς γενεάν ἐτέραν, και λαός ο κτιζόμενος αἰνέσει τον Κύριον. Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους αγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ ουρανοῦ ἐπὶ την γῆν ἐπέβλεψε. Του ακούσαι του στεναγμοῦ των πεπεδημένων, του λύσαι τους υἱούς των τεθανατωμένων. Του αναγγεῖλαι εν Σιών το ὄνομα Κυρίου, και την αἴνεσιν αὐτοῦ εν Ἱερουσαλήμ. Εν τῷ επισυναχθῆναι λαούς ἐπὶ το αὐτό, καὶ βασιλεῖς του δουλεύειν τῷ Κυρίῳ, Ἀπεκρίθη αὐτῷ εν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ, Την ὀλιγότητα των ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι. Μη ἀναγάγῃς με εν ἡμίσει ἡμερῶν μου, εν γενεά γενεῶν τα ἔτη σου. Κατ' ἀρχάς σου, Κύριε, την γῆν εθεμελίωσας, και ἔργα των χειρῶν σου εἰσιν οἱ ουρανοί. Αὐτοί ἀπολούνται, συ δε διαμένεις, και πάντες ὡς ἡμάτιον παλαιωθήσονται. Και ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, και ἀλλαγῆσονται, συ δε ο αὐτός εἰ, και τα ἔτη σου ουκ ἐκλείψουσιν. Οἱ υἱοὶ των δούλων σου κατασκηνώσουσι, και το σπέρμα αὐτῶν εἰς τον αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Και την Ευχήν

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΑΝΑΣΣΗ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΟΥΔΑΙΑΣ

Κύριε παντοκράτορ, ο Θεός των Πατέρων ἡμῶν, του Αβραάμ, και Ισαάκ, και Ιακώβ, και του σπέρματος αὐτῶν του δικαίου, ο ποιήσας τον ουρανόν και την γῆν συν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν, ο πεδήσας την θάλασσαν τῷ λόγῳ του προσταγματος, σου, ο κλείσας την ἄβυσσον, και σφραγισάμενος αὐτήν τῷ φοβερῷ και ἐνδόξῳ ὀνόματί σου, ὃν πάντα φρίσσει και τρέμει ἀπὸ προσώπου της δυνάμεώς σου, ὅτι ἀστεκτος ἡ μεγαλοπρέπεια της δόξης σου, και ἀνυπόστατος ἡ ὀργή της ἐπὶ ἀμαρτωλοῖς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητόν τε και ἀνεξιχνίαστον το ἔλεος της ἐπαγγελίας σου, Σὺ γαρ εἰ Κύριος ὕψιστος, εὐσπλαγχνος, μακρόθυμος, και πολυέλεος, και μετανοῶν ἐπὶ κακίας ἀνθρώπων, Σὺ, Κύριε, κατὰ το πλήθος της χρηστότητός σου ἐπηγγεῖλω μετάνοιαν, και ἄφεςσιν τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι, και τῷ πλήθει των οἰκτιρμῶν σου ὠρίσας μετάνοιαν ἀμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν, Σὺ οὖν, Κύριε, ο Θεός των δυνάμεων, ουκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ Αβραάμ, και Ισαάκ, και Ιακώβ, τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ, διότι ἡμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου θαλάσσης, Ἐπλήθυναν αἰ ἀνομίαι μου, Κύριε, ἐπλήθυναν αἰ ἀνομίαι μου, και οὐκ εἰμι ἄξιος ἀτενίσαι, και ἰδεῖν το ὕψος του ουρανοῦ, ἀπὸ του πλήθους των ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδηρῷ, εἰς το μη ἀνανεύσαι την κεφαλὴν μου, και ουκ ἔστι μοι ἀνεσις, διότι παρώργισα τον θυμόν σου, και το πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, μη ποιήσας το θέλημά σου, και μη φυλάξας τα προστάγματά σου, Και νυν, κλίνω γόνυ καρδίας, δεόμενος της παρά σου χρηστότητος, Ἠμάρτηκα, Κύριε, ἡμάρτηκα, και τας ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω, ἀλλ' αἰτούμαι δεόμενος, Ἄνες μοι, Κύριε, ἀνες μοι, και μη συναπολέσης με ταις ἀνομίαις μου, μηδέ εἰς τον αἰῶνα μηνίσας τηρήσης τα κακά μοι, μηδέ καταδικάσης με εν τοῖς κατωτάτοις της γῆς, διότι συ εἰ Θεός, Θεός των μετανοούντων, και εν ἐμοὶ δείξεις πάσαν την ἀγαθωσύνην σου, ὅτι ἀνάξιον ὄντα, σώσεις με κατὰ το πολὺ ἔλεός σου, και αἰνέσω σε δια παντός εν

ταίς ημέραις της ζωής μου, Ὅτι σε υμνεῖ πάσα ἡ δύναμις τῶν ουρανῶν, καὶ σου ἐστὶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. [3]

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς αμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ανομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομα σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημα σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σου ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Καὶ ψάλλομεν, πρᾶξι τῆ φωνῆ, τὰ Κατανυκτικὰ ταῦτα τροπάρια.

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. β'

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀπορούντες, ταύτην σοὶ τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ αμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλεήσον ἡμᾶς.

Δόξα...

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήσαμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ανομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, σὺ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοίξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σε, μὴ ἀστοχήσωμεν, ρυσθείημεν διὰ σου τῶν περιστάσεων, σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Κύριε ἐλέησον (40)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πατερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Δι' ευχών των Αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησον και σώσον ημάς.

Αμήν.

Και την Ευχήν

ΙΕΡΕΥΣ

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, και Αγιον Πνεύμα, μία θεότης, μία Δύναμις, ελέησόν με τον αμαρτωλόν, και οίς επίστασαι κρίμασι, σώσον με τον ανάξιον δούλόν σου, ότι ευλογητός ει, εις τους αιώνας των αιώνων, Αμήν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ τω βασιλεί ημών Θεώ.

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ Χριστώ τω βασιλεί και Θεώ ημών.

ΨΑΛΜΟΣ 69

Θεός, εις την βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε, εις το βοηθήσαι μοι σπεύσον.

Αισχυνθήτωσαν και εντραπήτωσαν οι ζητούντες την ψυχήν μου.

Αποστραφήτωσαν εις τα οπίσω, και καταισχυνθήτωσαν οι βουλόμενοί μοι κακά.

Αποστραφήτωσαν παραντίκα αισχυνόμενοι, οι λέγοντές μοι, Εύγε, εύγε.

Αγαλλιάσθωσαν και ευφρανθήτωσαν επί σοι πάντες, οι ζητούντές σε, ο Θεός, και λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ο Κύριος, οι αγαπώντες το σωτήριόν σου.

Εγώ δε πτωχός ειμι και πένης, ο Θεός, βοήθησόν μοι, Βοηθός μου και ρύστης μου ει συ, Κύριε, μη χρονίσης.

ΨΑΛΜΟΣ 142

Κύριε εισάκουσον της προσευχής μου, ενώτισαι την δέησίν μου εν τη αληθεία σου, εισάκουσον μου εν τη δικαιοσύνη σου. Και μη εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου, ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζων. Ότι κατεδίωξεν ο εχθρός την ψυχήν μου εταπείνωσεν εις γην την ζωήν μου. Εκάθησε με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνας και ηκηδίασεν επ' εμέ το πνεύμα μου, εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου. Εμνήσθην ημερών αρχαίων, εμελέτησα εν πάσι τοις έργοις σου, εν ποιήμασι των χειρών σου εμελέτων. Διεπέτασα προς σε τας χείράς μου, η ψυχή μου ως γη άνυδρός σοι. Ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπε το πνεύμα μου. Μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου απ' εμού και ομοιωθήσομαι τοις καταβαίνουσιν εις λάκκον. Ακουστόν ποιήσόν μοι το πρωί το έλεός σου ότι επί σοι ήλπισα.

Γνώρισον μοι, Κύριε, οδόν εν η πορεύσομαι ότι προς σε ήρα την ψυχήν μου.

Εξελού με εκ των εχθρών μου, Κύριε, προς σε κατέφυγον. Δίδαξόν με του ποιείν το θέλημά σου ότι συ ει ο Θεός μου. Το πνεύμα σου το αγαθόν οδηγήσει με εν γη ευθεία, ένεκα του ονόματός σου, Κύριε ζήσεις με. Εν τη δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως την ψυχήν μου, και εν τω ελέει σου εξολεθρεύσεις τους εχθρούς μου. Και απολείς πάντας τούς θλίβοντας την ψυχήν μου ότι εγώ δούλός σου ειμι.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΙΚΡΑ

Δόξα εν υψίστοις Θεώ, και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία. Υμνούμεν σε, ευλογούμεν σε, προσκυνούμεν σε, δοξολογούμεν σε, ευχαριστούμεν σοι δια την μεγάλην σου δόξαν. Κύριε βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε

Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, και άγιον Πνεύμα. Κύριε ο Θεός, ο αμνός του Θεού, ο Υιός του Πατρός, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου, ελέησον ημάς ο αίρων τας αμαρτίας του κόσμου. Πρόσδεξι την δέησιν ημών, ο καθημένος εν δεξιά του Πατρός, και ελέησον ημάς. Ότι συ ει μόνος άγιος, συ ει μόνος Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν. Καθ' εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, και αιnéσω το όνομά σου εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος. Κύριε, καταφυγή εγενήθης ημίν εν γενεά και γενεά. Εγώ είπα, Κύριε, ελέησόν με, ίασαι την ψυχήν μου, ότι ήμαρτόν σοι. Κύριε, προς σε κατέφυγον, δίδαξον με του ποιείν το θέλημά σου, ότι συ ει ο Θεός μου. Ότι παρά σοι πηγή ζωής, εν τω φωτί σου οψόμεθα φως. Παράτεινον το έλεος σου τοις γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, εν τη νυκτί ταύτη αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς. Ευλογητός ει, Κύριε, ο Θεός των πατέρων ημών, και αινετόν και δεδοξασμένον το όνομά σου εις τους αιώνας. Αμήν. Γένοιτο, Κύριε, το έλεος σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσαμεν επί σε. Ευλογητός ει, Κύριε, δίδαξόν με τα δικαιώματά σου. Ευλογητός ει, Δέσποτα, συνέτισόν με τα δικαιώματα σου. Ευλογητός ει, Άγιε, φώτισόν με τοις δικαιώμασί σου. Κύριε, το έλεός σου εις τον αιώνα, τα έργα των χειρών σου μη παρίδης. Σοι πρέπει αίνος, σοι πρέπει ύμνος, σοι δόξα πρέπει, τω Πατρί και τω Υιώ και τω αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κατά την πρώτην εβδομάδα των Νηστειών ψάλλομεν το δι' εκάστην ημέραν ωρισμένον τμήμα του Μεγάλου Κανόνος, «Βοηθός και σκεπαστής μου», προτάσσοντες εις έκαστον Τροπάριον τον Στίχον.

Ελέησόν με, ο Θεός, ελεησόν με.

Μετά την ς' ωδήν ψάλλομεν αργώς και μετά μέλους το Κοντάκιον, «Ψυχή μου, ψυχή μου,... ».

Μετά τήν θ' ωδήν, τον Ειρμόν «Ασπόρου συλλήψεως... ».

Μετά δε την συμπλήρωσιν των Τροπαρίων του Κανόνος.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ

Άγιος ο Θεός, Άγιος ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς. [3]

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς. Κύριε, ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών. Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν. Άγιε, επίσκεψαι και ίασαι τας ασθeneίαις ημών, ένεκεν του ονόματος σου.

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομα σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημα σου, ως εν ουρανώ, και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερα, και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών, και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σου εστιν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός, και του Υιού, και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Αμήν.

Και ψάλλομεν τοεπόμενον Τροπάριον μετά των στίχων αυτού Ήχος πλ. β'

ΧΟΡΟΣ

Κύριε των Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γαρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν, Κύριε των Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

Στίχ. **Α**ινείτε τον Θεόν εν τοις Αγίοις αυτού, αινείτε αυτόν εν στερεώματι της δυνάμεως αυτού.

Κύριε των Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γαρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν, Κύριε των Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

Στίχ. **Α**ινείτε αυτόν επί ταις δυναστείας αυτού, αινείτε αυτόν κατά το πλήθος της μεγαλωσύνης αυτού.

Κύριε των Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γαρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν, Κύριε των Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

Στίχ. **Α**ινείτε αυτόν εν ήχω σάλπιγγος, αινείτε αυτόν εν ψαλτηρίω και κιθάρα.

Κύριε των Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γαρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν, Κύριε των Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

Στίχ. **Α**ινείτε αυτόν εν τυμπάνω και χορώ, αινείτε αυτόν εν χορδαίς και οργάνω.

Κύριε των Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γαρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν, Κύριε των Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

Στίχ. **Α**ινείτε αυτόν εν κυμβάλοις ευήχοις, αινείτε αυτόν εν κυμβάλοις αλαλαγμού, Πάσα πνοή αινεσάτω τον Κύριον.

Κύριε των Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γαρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν, Κύριε των Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

Είτα ο πρώτος Χορός

Αινείτε τον Θεόν εν τοις Αγίοις αυτού.

ο δεύτερος Χορός

Αινείτε αυτόν εν στερεώματι της δυνάμεως αυτού.

Και πάλιν οι δύο Χοροί ομού, αργότερον

Κύριε των Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γαρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν, Κύριε των Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Δόξα...

Κύριε, ει μη τους Αγίους σου είχομεν πρεσβευτάς, και την αγαθότητά σου συμπαθούσαν ημίν, πως ετολμώμεν, Σώτερ, υμνήσαι σε, ον ευλογούσιν απαύστως Άγγελοι; Καρδιογνώστα, φείσαι των ψυχών ημών.

Και νυν... Θεοτοκίον

Πολλά τα πλήθη των εμών, Θεοτόκε, παισμάτων, προς σε κατέφυγον, Αγνή, σωτηρίας δεόμενος, Επίσκεψαι την ασθενούσάν μου ψυχήν, και πρέσβευε τω Υιώ σου και Θεώ ημών, δοθήναι μοι την άφεσιν, ων έπραξα δεινών, μόνη ευλογημένη.

Και ψάλλει ο α' Χορός, το

Παναγία Θεοτόκε, τον χρόνον της ζωής μου, μη εγκαταλίπης με, ανθρωπίνη προστασία, μη καταπιστεύσης με, αλλ' αυτή αντιλαβού, και ελέησόν με.

Και ο β' Χορός

Την πάσαν ελπίδα μου, εις σε ανατίθημι, Μητέρα του Θεού, φύλαξον με υπό την

σκέπην σου.

Κύριε ἐλέησον μ'

Ο εν παντί καιρώ και πάση ώρα εν ουρανῷ και επί γης προσκυνούμενος και δοξαζόμενος Χριστός ο Θεός, ο μακρόθυμος, ο πολυέλεος, ο πολυέσπλαγχνος, ο τους δικαίους αγαπών και τους αμαρτωλούς ελεών, ο πάντας καλών προς σωτηρίαν διά της επαγγελίας των μελλόντων αγαθών, αυτός. Κύριε, πρόσδεξαι και ημών εν τη ώρα ταύτη τας εντεύξεις και ίθυνον την ζωήν ημών προς τας εντολάς σου. Τας ψυχάς ημών αγίασον, τα σώματα άγνισον, τους λογισμούς διόρθωσον, τας εννοίας κάθαρων και ρύσαι ημάς από πάσης θλίψεως, κακών και οδύνης. Τείχισον ημάς αγίοις σου Αγγέλοις, ίνα τη παρεμβολή αυτών φρουρούμενοι και οδηγούμενοι κατανήσωμεν εις την ενότητα της πίστεως και εις την επίγνωσιν της απροσίτου σου δόξης, ότι ευλογητός ει εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κύριε ελέησον (3)

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίῳ Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Την τιμιωτέραν των Χερουβείμ, και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφείμ, την αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, την όντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.

Εν ονόματι Κυρίου, ευλόγησον Πατερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ο Θεός οικτιρήσαι ημάς, και ευλογήσαι ημάς, επιφάναι το πρόσωπον αυτού εφ' ημάς και ελεήσαι ημάς

Και ποιούμεν τας τρεις μεγάλας μετανοίας, Είθ' ούτω, λέγομεν καθ' εαυτούς και ένα στίχον της Ευχής του Οσίου Εφραίμ.

Κύριε, και Δέσποτα της ζωής μου, πνεύμα αργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, και αργολογίας μη μοι δως.

Πνεύμα δε σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, υπομονής και αγάπης, χάρισάι μοι τω σω δούλω.

Ναι, Κύριε Βασιλεύ, δώρησαί μοι του οράν τα εμά πταίσματα, και μη κατακρίνειν τον αδελφόν μου, ότι ευλογητός ει, εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

Μετά δε ταύτας, ετέρας μικράς ιβ' λέγοντες καθ' εκάστην, το "Ο Θεός, ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ, και ελέησόν με." και πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, και τον τελευταίον στίχον της ανωτέρω Ευχής.

Ναι, Κύριε Βασιλεύ, δώρησαί μοι του οράν τα εμά πταίσματα, και μη κατακρίνειν τον αδελφόν μου, ότι ευλογητός ει, εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ

Άγιος ο Θεός, Άγιος ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς. [3]

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίῳ Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς. Κύριε, ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών. Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν. Άγιε, επίσκεψαι και ίασαι τας ασθενείας ημών, ένεκεν του ονόματος σου.

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομα σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημα σου, ως εν ουρανώ, και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερα, και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών, και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

ΙΕΡΕΥΣ

Οτι σου εστιν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός, και του Υιού, και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Αμήν.

Κύριε ελέησον (12)

Και σώσον και βοήθησον ημας Παναγια Παρθένε

Ασπilfe, αμόλυντε, άφθορε, άχραντε, αγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, η Θεόν Λόγον τοις ανθρώποις τη παραδόξω σου κυήσει ενώσασα και την απωσθείσαν φύσιν του γένους ημών τοις ουρανόις συνάψασα, η των απηλπισμένων μόνη έλπις και των πολεμουμένων βοήθεια, η ετοιμή αντίληψις των εις σε προστρεχόντων, και πάντων των Χριστιανών το καταφύγιον, μη βδελύξη με τον αμαρτωλόν, τον εναγή, τον αισχροίς λογισμοίς και λόγοις και πράξεσιν όλον εμαυτόν αχρειώσαντα, και των ηδονών του βίου, ραθυμία γνώμης, δούλον γενόμενον, αλλ' ως του φιλανθρώπου Θεού Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι επ' εμοί τω αμαρτωλώ και ασώτω, και δέξαι μου την εκ ρυπαρών χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, και τον σον Υιόν, και ημών Δεσπότην και Κύριον, τη μητρική σου παρρησία χρωμένη δυσώπησον, ίνα άνοιξη καμοί τα φιλάνθρωπα σπλάγγνα της αυτού αγαθότητος και, παριδών μου τα αναρίθμητα πταίσματα, επιστρέψη με προς μετάνοιαν και των αυτού εντολών εργάτην δόκιμον αναδείξη με. Και πάρεσο μοι αεί ως ελεήμων και συμπαθής και φιλάγαθος, εν μεν τω παρόντι βίω θερμή προστάτις και βοηθός, τας των εναντίων εφόδους αποτειγίζουσα και προς σωτηρίαν καθοδηγούσα με, και εν τω καιρώ της εξόδου μου την αθλίαν μου ψυχήν περιέπουσα και τας σκοτεινάς όψεις των πονηρών δαιμόνων πόρρω αυτής απελαύνουσα, εν δε τη φοβερά ήμερα της κρίσεως, της αιωνίου με ρυομένη κολάσεως, και της απορρήτου δόξης του σου Υιού και Θεού ημών κληρονόμον με αποδεικνύουσα. Ής και τύχοιμι, Δέσποινα μου, υπεραγία Θεοτόκε, δια της σης μεσιτείας και αντιλήψεως, χάριτι και φιλανθρωπία του μονογενούς Υιού, του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, ω πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, συν τω ανάρχω αυτού Πατρί και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ αυτού Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Και δος ημίν, Δέσποτα, προς ύπνον απιούσιν, ανάπαυσιν σώματος και ψυχής, και διαφύλαξον ημάς από του ζοφερού ύπνου της αμαρτίας και από πάσης σκοτεινής και νυκτερινής ηδυπαθείας. Παύσον τας ορμάς των παθών, σβέσον τα

πεπυρωμένα βέλη του πονηρού τα καθ' ημών δολίως κινούμενα. Τας της σαρκός ημών επαναστάσεις κατάστειλον και παν γεώδες και υλικόν ημών φρόνημα κοίμισαν. Και δώρησαι ημίν, ο Θεός, γρήγορον νουν, σώφρονα λογισμόν, καρδιαν νήφουσαν, ύπνον ελαφρόν και πάσης σατανικής φαντασίας απηλλαγμένον. Διανάστησον δε ημάς εν τω καιρώ της προσευχής εστηριγμένους εν ταις εντολαίς σου και την μνήμην των σων κριμάτων εν εαυτοίς απάραθραστον έχοντας. Παννύχιον ημίν την σην δοξολογίαν χάρισαι εις το υμνεΐν και ευλογεΐν και δοξάζειν το πάντιμον και μεγαλοπρεπέδες όνομα σου, του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Υπερένδοξε, αειπάρθενε, ευλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε την ημετέραν προσευχήν τω Υιώ σου και Θεώ ημών, και αίτησαι ίνα σώση δια σου τας ψυχάς ημών.

Ηελπίς μου ο Πατήρ, καταφυγή μου ο Υιός, σκέπη μου το Πνεύμα το άγιον, Τριάς αγία, δόξα σοι.

Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

Επί σοί χαίρει, Κεχαριτωμένη, πάσα η κτίσις. Αγγέλων το σύστημα και ανθρώπων το γένος, ηγιασμένε ναέ και παράδεισε λογική, παρθενικόν καύχημα, εξ ης Θεός εσαρκώθη και παιδίον γέγονεν, ο προ αιώνων υπάρχων Θεός ημών, την γαρ σην μήτραν θρόνον εποΐησε, και την σην γαστέρα πλατυτέραν ουρανών απειργάσατο. Επί σοι χαίρει, Κεχαριτωμένη, πάσα η κτίσις δόξα σοι.

Άγιε Άγγελε, ο εφεστώς της άθλιας μου ψυχής και ταλαίπωρου μου ζωής, μη εγκαταλίπης με τον αμαρτωλόν, μηδέ αποστής απ εμού δια την ακρασίαν μου, μη δώης χώραν τω πονηρώ δαίμονι κατακυριεύσαι μου τη καταδυναστεία του θνητού του τούτου σώματος, κράτησον της αθλίας και παρειμένης χειρός μου, και οδήγησαν με εις οδόν σωτηρίας. Ναι, Άγγελε του Θεού, ο φύλαξ και σκεπαστής της αθλίας μου ψυχής και του σώματος, πάντα μοι συγχώρησον, όσα σοι έθλιψα πάσας τας ημέρας της ζωής μου, και εί τι ήμαρτον την σήμερον ημέραν, σκέπασόν με εν τη παρούση νυκτί και διαφύλαξόν με από πάσης επήρειας του αντικειμένου, ίνα μη εν τίνι αμαρτήματι παροργίσω τον Θεόν, και πρέσβευε υπέρ εμού προς τον Κύριον, του επιστηρίζαι με εν τω φόβω αυτού, και άξιον αναδειξαι με δούλον της αυτού αγαθότητος. Αμήν.

Κατά την πρώτην εβδομάδα των Νηστειών [από της Δευτέρας (Καθαράς)] ευθύς ο Ιερεύς αναγινώσκει, από της Ωραίας Πύλης, το της ημέρας Ευαγγέλιον [της Παννυχίδος].

ΙΕΡΕΥΣ: Και υπέρ του καταζιωθήναι ημάς της ακροάσεως του αγίου Ευαγγελίου, Κύριον τον Θεόν ημών ικετεύσωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ελέησον (γ').

Σοφία. Ορθοί. Ακούσωμεν του αγίου Ευαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Ειρήνη πάσι.

ΧΟΡΟΣ: Και τω Πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εκ τού κατά [.....] αγίου Ευαγγελίου το ανάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ

Το Ευαγγέλιον.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ: Ειρήνη πάσι.

ΧΟΡΟΣ: Και τώ πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Τας κεφαλάς ημών τω Κυρίω κλίνωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Σόι, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε, Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, πρεσβείαις της παναχράντου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων Ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου και ενδόξου Προφήτου, Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, τών αγίων, ενδόξων καί πανευφήμων Αποστόλων, τών αγίων, ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Αννης, και πάντων σου των Αγίων, Ευπρόσδεκτον ποιήσον την δέησιν ημών,

Δώρησαι ημίν την άφεσιν των παραπτωμάτων ημών,

Σκέπασον ημάς εν τη σκέπη τών πτερύγων σου

Αποδιώξον αφ' ημών πάντα εχθρόν και πολέμιον,

Ειρήνευσον ήμών την ζωήν,

Κύριε, ελέησον ημάς και τον κόσμον σου, και σώσον τας ψυχάς ημών, ως αγαθός και φιλόανθρωπος.

Αναγνώστης Αμήν.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Πάτερ Άγιε ευλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα Σοι ο Θεός, η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα Σοι.

Χριστός ο αληθινός Θεός ημών, ταις πρεσβείαις της παναχράντου και παναμόμου αγίας Αυτού μητρός, των αγίων, ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, του αγίου ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου (τής ημέρας) και πάντων των Αγίων, ελέησαι και σώσαι ημάς, ως αγαθός και φιλόανθρωπος και ελεήμων Θεός.

Ευξώμεθα υπέρ ειρήνης του κόσμου.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε ελέησον. [και μετά από κάθε αίτηση]

Υπερ των ευσεβών και ορθοδόξων Χριστιανών.

Υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών (δείνος) και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητα.

Υπέρ του ευσεβούς ημών έθνους.

Υπέρ ευοδώσεως και ενισχύσεως του φιλοχρίστου στρατού.

Υπέρ των απολειφθέντων πατέρων, και αδελφών ημών.

Υπέρ των διακονούντων και διακονησάντων ημίν.

Υπέρ των μισούντων και αγαπόντων ημάς.

Υπέρ των εντειλαμένων ημίν τοις αναξίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών.

Υπέρ αναρρύσεως των αιχμαλώτων.

Υπέρ των εν θαλάσση καλώς πλεόντων.

Υπέρ των εν ασθeneίαις κατακειμένων.

Ευξώμεθα και υπέρ ευφορίας των καρπών της γης.

Και υπέρ πάντων των προαναπαυσαμένων πατέρων και αδελφών ημών, των ενθάδε ευσεβώς κειμένων, και απανταχού Ορθοδόξων.

Είπωμεν και υπέρ εαυτών, το Κύριε, ελέησον. (γ')

Καί λαμβάνουσι πάντες συγχώρησιν παρά του Προεστότου ή του Ιερέως, ασπαζόμενοι την δεξιάν αυτού. Εφ' όσον δε γίνεται ο ασπασμός, ψάλλεται υπό του β' Χορού:

Τη μεν Δευτέρα, Τετάρτη και Παρασκευή εσπέρας.

Ήχος β' Ότε εκ του ξύλου

Πάντων προστατεύεις, Αγαθή, των καταφευγόντων εν πίστει τη κραταιά σου χειρί, άλλην γαρ ουκ έχομεν αμαρτωλοί προς Θεόν, εν κινδύνοις και θλίψεσιν, αεί μεσιτείαν, οι κατά Θεού του καμπτόμενοι υπό πταισμάτων, πολλών, Μήτηρ του Υψίστου, όθεν σοι προσπίπτομεν, Ρύσαι πάσης περιστάσεως τους δούλους σου.

Τη δε Τρίτη εσπέρας και τη Πέμπτη ψάλλεται, το

Ήχος α'

Σφαγήν σου την άδικον Χριστέ, η Παρθένος βλέπουσα, όδυρομένη έβόα σοι Τέκνον γλυκύτατον, πως αδικώς θνήσκεις; πως τω ξύλω κρέμασαι, ο πάσαν γην κρεμάσας τοις ύδασι; Μη λίπης μόνην με, Ευεργέτα πολυέλεε, την Μητέρα και δούλην σου δέομαι.

ΙΕΡΕΥΣ

Δι' ευχών των αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, ελέησον και σώσον ημάς.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν

Ούτος ο τύπος και η τάξις του Μ. Αποδείπνου οφείλει γίνεσθαι κατά πάσαν την αγίαν και μεγάλην Τεσσαρακοστήν μέχρι της Μεγάλης Τρίτης εσπέρας, εξαιρουμένων των Ευαγγελίων, άτινα μόνον δια την α' εβδομάδα εισίν ωρισμένα, τη δε Μ. Δευτέρα και τη Μ. Τρίτη εσπέρας, αντί του Κανόνος της Θεοτόκου, ψάλλονται τα Τριώδια του Αποδείπνου, και εις το τέλος το, «Σφαγήν σου την άδικον Χριστέ... ».

Οι εν τοις Μοναστηρίοις και Ησυχαστηρίοις λαβόντες συγχώρησιν από του Προεστότου, απέρχονται εν τοις κελίοις αυτών ένθα λέγουσι και την Ευχήν ταύτην.

Τοις μισούσι και αδικούσιν ημάς συγχώρησον, Κύριε, τοις αγαθοποιούσιν αγαθοποιήσον, τοις αδελφοίς και οικείοις ημών, χάρισαι τα προς σωτηρίαν αιτήματα, και ζωήν την αιώνιον, τους εν ασθeneία επίσκεψαι, και ίασιν δώρησαι, τους εν θαλάσση κυβέρνησον, τοις εν όδοιπορίαις συνόδευσον, τω Βασιλεί συμμάχησον, τοις διακονούσι, και ελεούσιν ημάς, αμαρτιών άφεσιν δώρησαι, τοις

εντειλαμένοις ημίν τοις αναξίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών, συγχώρησον και ελέησον κατά το μέγα σου έλεος, Μνήσθητι, Κύριε, πάντων των προκεκοιμημένων πατέρων και αδελφών ημών και ανάπαυσον αυτούς, ένθα επισκοπεί το φως του προσώπου σου, Μνήσθητι, Κύριε, των αδελφών ημών των αιχμαλώτων, και λύτρωσαι αυτούς από πάσης περιστάσεως, Μνήσθητι, Κύριε, των καρποφορούντων και καλλιεργούντων εν ταις αγίαις σου Εκκλησίαις, και δος αυτοίς τα προς σωτηρίαν αιτήματα, και ζώήν την αιώνιον, Μνήσθητι, Κύριε, και ημών των ταπεινών και αμαρτωλών και αναξίων δούλων σου και φώτισον ημών τον νουν τω φωτί της γνώσεώς σου και οδήγησον ήμάς εν τη τρίβω των εντολών σου, πρεσβείαις της παναχράντου σου Μητρός, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου, και αειπαρθένου Μαρίας, και πάντων σου των Αγίων, ότι ευλογητός ει, εις πάντας τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.